

SCENARIUSZ WYSTĄPIENIA Z OKAZJI XXIII DNIA PAPIESKIEGO „CYWILIZACJA ŻYCIA”

klasy 5-8 oraz szkoły ponadpodstawowe

Scenariusz skupia się wokół spotkań Jana Pawła II z przedstawicielami różnych środowisk tworzących „kulturę życia”. W tym przypadku są to: ARTYŚCI, NAUKOWCY, SPORTOWCY oraz MŁODZIEŻ. Dodatkowo, w związku z wojną w Ukrainie w wystąpieniu znajduje się odniesienie do spotkania w Asyżu w 1986 r., podczas którego Papież modlił się o pokój na świecie wraz z przedstawicielami innych religii.

Kilkoro uczniów ogrywa rolę artystów, naukowców, sportowców oraz młodzieży. Ubrani są w charakterystyczne stroje charakteryzujące te grupy. Uczniowie odgrywający młodzież mogą mieć ze sobą gadżety nawiązujące do Światowych Dni Młodzieży.

Oddzielna grupa uczniów przebrana jest za reprezentantów różnych religii: np. judaizmu, islamu, buddyzmu. Chrześcijaństwo reprezentuje Papież.

Jeden z uczniów gra Jana Pawła II – może być ubrany w białą sutannę lub jakkolwiek biały ubiór. Pojawia się razem z przedstawicielami konkretnych grup.

Uczeń 1: O co chodzi w życiu? Na czym polega moja wędrówka? Podobno dopokąd idę, jestem człowiekiem. Żyję. Spotykam innych. Wypełniam swoje powołanie i spełniam swój obowiązek. W ten sposób staję się stale na nowo. Coraz bardziej staję się sobą.

Uczeń 2: Św. Jan Paweł II doskonale wiedział, na czym polega życie i którą drogą trzeba iść, żeby dotrzeć do upragnionego celu. Na szczęście zdążył nas tego wszystkiego nauczyć, przypominając nam o „Cywilizacji Życia”, która stała się hasłem XXIII Dnia Papieskiego.

Uczeń 3: Papież pokazał nam, że sens życia polega na byciu darem z samego siebie i otwarciu się na drugiego człowieka. Bóg powierzył nas sobie nawzajem, dał nam rozum, wiarę, potrzebę miłości i realizowania naszych marzeń i pragnień.

Uczeń 4: Dlatego dzisiaj chcemy spotkać się z przedstawicielami trzech światów, które tworzą naszą kulturę: artystami, naukowcami i sportowcami. Słowa, które kierował do nich Papież Polak cały czas są aktualne – to Dobra Nowina o tym, że życie pełnią życia jest możliwe i jest naszym obowiązkiem.

piosenka „Życie jest piękne”

<https://www.youtube.com/watch?v=fJ3KdsPVFcg&list=PLoJb0C4zlkCHatHLc0NYswrpxJoA-xL05&index=34>

Artysta 1: Jan Paweł II przemawiał i pisał do nas wiele razy. To były zarówno wystąpienia na forum UNESCO Organizacji Narodów Zjednoczonych, jak i mniejsze spotkania, kiedy zwracał się do ludzi kultury podczas spotkania w bazylice Św. Krzyża w Warszawie. Papież spotykał się z artystami estrady, słuchał koncertów, także rockowych. Był wielkim

miłośnikiem muzyki. Jego ulubioną płytą miała być muzyka do filmu "Tańczący z wilkami", skomponowana do obrazu Kevina Costnera przez Johna Barry'ego, pięciokrotnego zdobywcy Oscara.

Artysta 2: Każdy z nas nosi w sobie coś, czego nie można nazwać, ale co stanowi prawdę o nas samych. Karol Wojtyła wiedział to doskonale i sam najpełniej wyrażał się poprzez literaturę oraz teatr. Mawiał często, że „wiara to dusza poezji”.

Artysta 3: Religia bez piękna zanika, zaś sztuka bez głębi duchowej jest jałowa i pusta. W życiu potrzebujemy piękna i sztuki – bez tych dwóch rzeczywistości nie możemy być do końca człowiekiem. To one kształtują naszą wrażliwość, uczą wyraźniejszego spojrzenia na świat, opowiadają prawdę o nas samych. Nasza dusza tęskni za pięknem, tak jak tęskni się za domem.

Jan Paweł II: „Nie wszyscy są powołani, aby być artystami w ścisłym sensie tego słowa. Jednak według Księgi Rodzaju, zadaniem każdego człowieka jest być twórcą własnego życia: człowiek ma uczynić z niego arcydzieło sztuki. (...)

Na progu trzeciego tysiąclecia życzę wam wszystkim, drodzy artyści, abyście doznawali takich twórczych natchnień ze szczególną siłą. Oby piękno, które będziecie przekazywać pokoleniom przyszłości, miało moc wzbudzania w nich zachwyty! W obliczu świętości życia i człowieka, w obliczu cudów wszechświata zachwyt jest jedyną adekwatną postawą.”

(fragment *Listu do Artystów*)

wiersz ks. J. Szymika

Jak kość w gardle

ten wieczór

Jak brząk szkła

który przetnie, skrwawi, zamąci

ta muzyka

Jak sól w różowych ustach rany

te słowa

Jak wieczny odpoczynek

to milczenie

ufaj

mimo wszystko

żyj

próbuj

kochaj

To jest możliwe

na przekór

logice i pamięci

spójrz:

*nad twoją głową
zorze i jaskółki*

Naukowiec 1: Za czasów krakowskich biskup Wojtyła spotykał się z nami – fizykami, matematykami, lekarzami, filozofami i przysłuchiwał się naszym dyskusjom. Stale śledził rozwój nauki. Kiedy został papieżem, zorganizował cykliczne spotkania w swojej letniej rezydencji w Castel Gandolfo.

Naukowiec 2: Czegoś takiego nie było dawno, jeśli w ogóle było kiedykolwiek: przez kilkanaście lat grupa wybitnych uczonych – religijnych bądź nie, z różnych krajów, z różnych dyscyplin, różnych ideologii spotykała się z Papieżem, by przez parę dni dyskutować o problemach, jakie uważała za ważne. Te spotkania dobitnie pokazują otwartość Jana Pawła II na różne nurty we współczesnej nauce. Papież w swoim nauczaniu pokazywał, że nie ma sprzeczności między nauką a wiarą. Te dwie rzeczywistości nawzajem się uzupełniają.

Naukowiec 3: Dyskusje z Ojcem Świętym dały nam wiele do myślenia. Wiemy, że nauka i jej odkrycia są nam potrzebne do rozwoju, ale gdzie w tym wszystkim znajduje się człowiek? Nasze życie ogarnia ociążałość, stajemy się „homo dormiens” – człowiekiem uśpionym. Nie korzystamy ze swoich możliwości, ze strachem prowadzimy życie banalne, powierzchowne, płytkie. Jesteśmy leniwi, niedbali, dajemy życiu „się przeżyć”. Żyjemy, jakbyśmy mieli do dyspozycji długi szmat czasu. Nie trudzimy się myśleniem i zadawaniem sobie pytań. Pozostajemy w uśpieniu. Nie słyszymy, nie widzimy, nie pozwalamy się dotknąć ani zakwestionować – to nasz własny nowy sposób na życie. Musimy nauczyć się korzystać z daru rozumu i wiary. Gdy tak zrobimy, może się okazać, że przemiana naszego życia i całego świata jest możliwa.

Jan Paweł II: „...pragnę zwrócić się także do naukowców, których poszukiwania są dla nas źródłem coraz większej wiedzy o wszechświecie (...). Kieruję słowa podziwu i zachęty do tych śmiałych pionierów nauki, którym ludzkość w tak wielkiej mierze zawdzięcza swój obecny rozwój, ale mam zarazem obowiązek wezwać ich, aby kontynuowali swoje wysiłki nie tracąc nigdy z oczu horyzontu mądrościowego, w którym obok zdobyczy naukowych i technicznych dołączają się także wartości filozoficzne i etyczne, będące charakterystycznym i nieodzownym wyrazem tożsamości osoby ludzkiej. Przedstawiciele nauk przyrodniczych są w pełni świadomi tego, że poszukiwanie prawdy (...) nigdy się nie kończy, zawsze odsyła (...) ku pytaniom otwierającym dostęp do Tajemnicy”.

(fragment encykliki *Fides et ratio*)

piosenka „Strumień”

<https://www.youtube.com/watch?v=IKseNzOGOE&list=PLoJb0C4zlkCHatHLc0NYswrpxJoA-xL05&index=6>

Sportowiec 1: Jan Paweł II doceniał rolę sportu w społeczeństwie. Przeszedł do historii jako pierwszy papież, który obejrzał z trybun mecz piłkarski. Jako jedyny człowiek na świecie był równocześnie kibicem FC Barcelony i Realu Madryt. Kluby na całym świecie przyznawały mu tytuł honorowego kibica. Kochał sport, a my uwielbialiśmy Papieża. Na prywatnych audiencjach przyjmował najwybitniejszych ludzi sportu. Gościli u niego piłkarze: Pele, Diego Maradona i Ronaldo, bokser Muhammad Ali czy kierowca Formuły 1 Michael Schumacher.

Sportowiec 2: Karol Wojtyła był nie tylko kibicem, ale też czynnym sportowcem. Kiedy ze szkolnymi kolegami grał w piłkę, zawsze stawał na bramce. Poza futbolem uwielbiał górskie wędrówki, narciarstwo i spływy kajakowe. Zdarzało mu się odprawiać polowe msze święte przy ołtarzu zaimprovizowanym z kajaka i krzyża z wiosł. Po wyborze na papieża poprosił o wybudowanie basenu i odnowienie kortu tenisowego w rezydencji w Castel Gandolfo. Ze względu na niespożyte siły i dużą determinację w dążeniu do celu nazywano go "Bożym Atletą".

Sportowiec 3: Natura ludzka wydaje się nienasycona. Zawsze pragniemy czegoś więcej niż posiadamy, nie doceniając wystarczająco dobrze tego wszystkiego, kim już jesteśmy, i co zostało dane do naszej dyspozycji. Wręcz chorobliwie jesteśmy skłonni patrzeć bardziej przed siebie, aniżeli spoglądać w siebie. Gonimy za czymś, czego być może jeszcze dobrze nie znamy, natomiast nie umiemy szczerze cieszyć się z tego, czego już dostarcza nam życie. My, jako sportowcy, wiemy to doskonale.

Dobrze jest wyznaczać sobie nowe, szlachetne cele, dążyć do spełnienia marzeń, realizować plany, jednak bez lekceważenia teraźniejszości, tego, kim się już jest, co się posiada oraz osób, które są mi bliskie, które mnie kochają i bez których moje życie byłoby smutne, niepełne. Postawą mądrą jest uświadomić sobie, jak wiele już otrzymałem od losu, a nie żyć z poczuciem straty tego, czego nie było mi dane zdobyć. Bardzo często mam przecież to, co w życiu najważniejsze...

Jan Paweł II: „Podczas wyścigu na stadionie wszyscy biegną, chociaż tylko jeden zostaje zwycięzcą: a więc i wy biegnijcie... Za pomocą metafory zdrowego współzawodnictwa sportowego rzucamy światło na wartość życia, przyrównując je do biegu ku celowi nie tylko ziemskiemu i przemijającemu, ale wiekiustemu. Biegu, w którym nie tylko jeden zawodnik, ale wszyscy mogą być zwycięzcami.”

(fragment homilii podczas Mszy z okazji Jubileuszu Sportowców, Watykan 2000)

fragment „Pieśni o Bogu ukrytym” Karola Wojtyły

*Co to znaczy, że tyle dostrzegam, gdy nic nie widzę,
kiedy już poza horyzont ostatni osunął się ptak,
kiedy fala w szkle go ukryła – opadłem jeszcze niżej,
zanurzając się razem z ptakiem w nurcie chłodnego szkła.*

*Im bardziej wzrok natężam, tym widzę mniej,
i woda schylona nad słońcem tym bliższe przynosi odbicie,
im dalszy od słońca oddziela ją cień,
im dalszy cień od słońca oddziela moje życie.*

*Więc w mroku jest tyle światła,
ile życia w otwartej róży, ile Boga zstępującego
na brzegi duszy.*

Młodzież 1: Jan Paweł II przede wszystkim kochał młodzież. Darzył nas ogromnym zaufaniem i wierzył w nasz zapał i ideały. Już w czasach krakowskich Karol Wojtyła często

pracował z młodymi: głosił dla nich rekolekcje, jeździł na wycieczki. Swoje doświadczenie przeniósł jako papież na młodzież całego świata, ustanawiając Światowe Dni Młodzieży.

Młodzież 2: Pomysł Jana Pawła II, by zaprosić młodzież z różnych krajów świata, okazał się strzałem w dziesiątkę. Pierwsze oficjalne Światowe Dni Młodzieży odbyły się w Rzymie w 1986 roku. Do dziś międzynarodowy ŚDM odbywa się co trzy lata w różnych zakątkach globu, gromadząc setki tysięcy, a nawet miliony młodych ludzi.

Młodzież 3: Dzięki takim spotkaniom, nie tylko możemy poznawać różne kultury, nawiązywać znajomości i pogłębiać swoją wiarę, ale przede wszystkim uczymy się wiary w samych siebie. Dzięki Papieżowi czujemy się ważni i słuchani. W końcu to od nas zależy przyszłość Kościoła i świata.

Jan Paweł II: „Wy jesteście młodzi, a Papież już stary i nieco zmęczony. Ale nadal w pełni utożsamia się z waszymi nadziejami i aspiracjami. Choć przeżyłem wiele ciemności i srogich reżimów totalitarnych, to jednak ujrzałem wystarczająco wiele dowodów, aby być niezachwianie przekonany, że żadna trudność i żaden lęk, jakkolwiek wielkie by one nie były, nie są w stanie całkowicie stłumić nadziei, która rodzi się w sercach młodych ludzi.

Nie pozwólcie umrzeć tej nadziei. Postawcie swoje życie na niej. NIE jesteśmy sumą naszych słabości i upadków. Jesteśmy sumą miłości Ojca dla nas, naszej prawdziwej zdolności stawania się obrazem jego Syna.”

(Homilia na zakończenie ŚDM w Toronto, 2002)

hymn ŚDM w Lizbonie 2023 – „Powietrze już drga”

<https://www.youtube.com/watch?v=JUiBADEot90>

Uczeń 1: Prawdziwa katastrofa to utrata zdolności do bycia człowiekiem. Niebezpieczeństwo życia według własnych pomysłów i planów zagraża nam wszystkim. Egoizm i hedonizm mogą zabić w człowieku podstawowe wartości. Wówczas człowiek przestaje być prawdziwym człowiekiem.

Uczeń 2: Dla Papieża Polaka jedną z najcenniejszych wartości była wolność – poszanowanie praw każdego człowieka i dostrzeżenie jego wartości. Dlatego teraz chcemy cofnąć się w czasie i przypomnieć o spotkaniu, które odbyło się w 1986 roku. przedstawiciele różnych wyznań chrześcijańskich i religii świata przyjechali na zaproszenie Jana Pawła II do Asyżu, miasta św. Franciszka. Połączył ich wspólny cel – pragnienie pokoju. Zaproszenie Jana Pawła II przyjęło 47 delegacji reprezentujących 13 religii – wszyscy razem modlili się w intencji pokoju na świecie.

Uczeń 3: W ten sposób chcemy przypomnieć o toczącej się wojnie za naszą wschodnią granicą. Wyrażamy naszą solidarność z Ukrainą, a szczególnie z naszymi rówieśnikami, kolegami i koleżankami ze szkolnych ławek. Miejmy otwarte serca i pamiętajmy, że życie, które jest zawsze dobrem, zwycięży.

Żyd, buddysta, muzułmanin, Jan Paweł II (razem): „W rocznicę międzyreligijnego spotkania w Asyżu, módlmy się o to, abyśmy w naszej codzienności byli tymi, którzy wprowadzają pokój. Aby dobry Pan dawał nam swojego Ducha i pomagał budować kulturę spotkania i szacunku dla każdego człowieka bez względu na jego poglądy, kolor skóry

czy wyznanie.”

(oficjalna międzyreligijna modlitwa o pokój)

piosenka do wyboru:

„Biada”

<https://www.youtube.com/watch?v=WypJWzHTDhE&list=PLoJb0C4zlkCHatHLc0NYswrpxJoA-xL05&index=4>

„Bądź wola Twoja”

<https://www.youtube.com/watch?v=NzWVfEbiNtM&list=PLoJb0C4zlkCHatHLc0NYswrpxJoA-xL05&index=40>

Autorka:
Milena Kwiatkowska
stypendystka Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Źródła:
Jan Paweł II, *Evangelium Vitae*, 1995
Ks. Stefan Radziszewski, *777 spojrzeń w Niebo*, Kielce 2018
<https://www.centrumjp2.pl/>